

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/11/2017
Identifikačné číslo spisu: 8015201169
Dátum vydania rozhodnutia: 12.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8015201169.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu (sťažovateľ): W. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. L. č. XX, XXX XX G., právne zastúpeného JUDr. Dušanom Remetom, advokátom so sídlom v Prešove, Masarykova 2, 080 01 Prešov, proti žalovanému Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Prešov, Okresný dopravný inšpektorát, Vájanského 32, Prešov, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ORPZ-PO-ODI-208-026/2014 zo dňa 22.9.2015, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/47/2015-89 zo dňa 21.12.2016, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/47/2015-89 zo dňa 21. decembra 2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.
Konanie na krajskom súde

1. Krajský súd (aj správny súd) v Prešove napadnutým rozsudkom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutie žalovaného č. ORPZ-PO-ODI-208-026/2014 zo dňa 22.9.2015, ktorým žalovaný zastavil konanie vo veci dočasného vyradenia vozidla Avia A31 L E.Č.: G.-XXX-J. (ďalej len „vozidlo“), nakoľko žalobca na výzvu správneho orgánu v určenej lehote nezaplatil správny poplatok a zároveň bol o možnosti zastavenia konania poučený. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajský súd konštatoval, že základnou otázkou, ktorú bol povinný správny súd vyriešiť bolo, či žalovaný bol oprávnený zastaviť konanie vo veci žiadosti žalobcu o dočasné vyradenie vozidla z cestnej premávky pre nezaplatenie vyrubeneho správneho poplatku.

3. Z administratívneho spisu predloženého žalovaným bezpochyby vyplynulo, že Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií s územnou pôsobnosťou v okresoch Prešov a Sabinov dňa 12.4.2013 pod č.k.: 05/2013/02450-002 vydal rozhodnutie, ktorým v súlade s ustanovením § 24a ods. 3 zákona č. 725/2004 Z.z. prevádzkovateľovi vozidla W. J., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom G., V. XX/XXXX, dočasne vyraduje vozidlo z premávky na pozemných komunikáciách a to konkrétne nákladné vozidlo Avia A31 L, druh karosérie BA VALNÍKOVÁ, dátum prvej evidencie 1.1.1984, ev. č. G.-XXX-J., dátum začiatku dočasného vyradenia 12.4.2013, dátum skončenia dočasného vyradenia 11.4.2014. Uvedeným rozhodnutím argumentuje aj žalobca v žalobe, pričom považuje toto rozhodnutie za smerodajné pri určení poplatku za dočasné vyradenie vozidla.

4. Z obsahu administratívneho spisu bolo nesporné, že žalobca žiadosťou zo dňa 23.4.2014 o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového vozidla ev. č. G.-XXX-J. značky Avia, držiteľ vozidla W. J., G. L. č. XX, požiadal o dočasné vyradenie vozidla na jeden rok do 24.4.2015, pričom žiadosť o vykonanie zmeny je datovaná a podaná na Okresné riaditeľstvo PZ v Prešove, ODI v Prešove 23.4.2014. Zaevidovaná pod č. ORPZ-PO-ODI-208/2014. Súd mal za bezpochyby preukázané, že Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove vydal dňa 17.3.2010 pod č. 05/2010/01122 rozhodnutie, ktorým v súlade s ustanovením § 24a ods. 3 zákona č. 725/2004 Z.z. prevádzkovateľovi vozidla W. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bydlisko G., V. XX/XXXX, dočasne vyradil vozidlo z premávky na pozemných komunikáciách, druh vozidla nákladné vozidlo Avia A31 L, dátum prvej evidencie vozidla 1.1.1984, ev. č. G.-XXX-J., dátum začiatku dočasného vyradenia 17.3.2010, dátum skončenia dočasného vyradenia 17.3.2011. Z obsahu administratívneho spisu, ako aj vyjadrení účastníkov konania mal súd za preukázané, že žalobca nepožiadaval policajný orgán o opätovné zaradenie vozidla do evidencie vozidiel postupom v zmysle § 119a zákona č. 8/2009 Z.z.. Žalobca síce tvrdí, že žalovaný svojvoľne jeho žiadosť o dočasné vyradenie vozidla z cestnej premávky označil za predĺženie lehoty na dočasné vyradenie, neboli mu doručené žiadne výzvy na zaplatenie správneho poplatku a ani nebol poučený o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku. Uvedené tvrdenia žalobcu však vyvracia samotný obsah administratívneho spisu, ktorý bol predložený súdu, z ktorého vyplýva, že listom zo dňa 23.5.2014 adresovaným žalobcovi vo veci vyradenia vozidla z cestnej premávky zn. Avia A31 L, ev. č. G.-XXX-J. bol mu správnym orgánom jasne vysvetlený postup podľa ustanovenia § 119a ods. 5 a ods. 6 zákona č. 8/2009 Z.z., pričom bol poučený aj o povinnosti výberu správnych poplatkov pri dočasnom vyradení vozidla z evidencie, ktoré je upravené zákonom č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch. Uvedený list bol doručený žalobcovi 14.6.2014 čo potvrdil svojim podpisom. Na uvedený list reagoval písomným podaním, ktoré bolo doručené Okresnému riaditeľstvu PZ v Prešove, ODI dňa 20.6.2014.

5. Ohľadom námietky žalobcu o nepoučení vo výzve na zaplatenie správneho poplatku, súd opätovne argumentoval obsahom administratívneho spisu, z ktorého bezpochyby vyplýva, že výzva na zaplatenie správneho poplatku zo dňa 23.4.2015 pod č. ORPZ-PO-ODI-208-14/2014 bola doručená žalobcovi dňa 15.5.2015, pričom z jej obsahu vyplýva, že podľa položky 73a zákona NR SR č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch bol žalobca vyzvaný na zaplatenie správneho poplatku 70 €, nakoľko za začiatok lehoty dočasného vyradenia z evidencie vozidiel u Avie A31 L, ev. č. G.-XXX-J. sa počíta dátum predchádzajúceho vyradenia vozidla z premávky na pozemných komunikáciách, t.j. 17.3.2010, ktorý dátum jednoznačne vyplýva z rozhodnutia č. 05/2010/01122 s dátumom začiatku dočasného vyradenia 17.3.2010. V uvedenej výzve správny orgán vyzval žalobcu, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia tejto výzvy podľa § 8 citovaného zákona poštou zaslal alebo osobne doručil doklad o zaplatení správneho poplatku v sume 70 € k vyššie uvedenému číslu písomnosti. Zároveň bol poučený, že podľa ustanovenia § 8 tohto zákona ak nebudú zaplatené správne poplatky, správny orgán úkon nevykoná a konanie zastaví. Proti rozhodnutiu o zastavení konania pre nezaplatenie poplatku sa nemožno odvolať. V lehote 15 dní odo dňa doručenia, t.j. do 30.5.2015 správny poplatok vo výške 70 € žalobcom zaplatený nebol.

6. Na uvedenú výzvu reagoval žalobca písomným podaním zo dňa 27.5.2015, ktorým žiadal prerušenie konania v súlade s § 29 ods. 1 Zákona o správnom konaní z dôvodov, že podal opakovaný podnet na podanie protestu prokurátora podľa § 69 Správneho poriadku, ako aj preto, že do dňa 27.5.2015 nebolo rozhodnuté o podnete na podozrenie z trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia neznámym páchatelom, ktoré bolo jedným z bodov žiadosti žalobcu o prerušenie konania zo dňa 23.1.2015. Ako ďalej vyplynulo z obsahu administratívneho spisu správny orgán prerušil rozhodnutím zo dňa 27.2.2015 konanie o priestupku vo veci evidenčného úkonu dočasného vyradenia vozidla Avia A31 L, ev. č. G.-XXX-J. a následne po žiadosti zo dňa 27.5.2015 rozhodnutím zo dňa 22.6.2015 pod č. p.: ORPZ-PO-ODI-208-018/2014 rozhodol o prerušení konania o priestupku správny orgán opätovne, pričom v odôvodnení tohto rozhodnutia okrem toho, že podal žalobca opakovaný protest prokurátorovi dňa 27.5.2015, v ktorom okrem iného žiada prokuratúru v rámci svojich kompetencií v súlade so zákonom č. 153/2001 Z.z., aby vykonala prieskum zákonnosti stanovísk Prezídia policajného zboru v Bratislave, na základe ktorých ODI v Prešove v jeho prípade postupoval.

7. Správny súd uviedol, že vo veci dočasného vyradenia vozidla G.-XXX-J. na základe žiadosti o vykonanie zmeny zo dňa 23.4.2014 pôvodne správny orgán rozhodol dňa 23.9.2014 pod č. ORPZ-PO-ODI-208-007/2014 tak, že žiadosti o vykonanie zmeny v evidencii vozidiel podanej W. J., nar. XX.X.XXXX, bytom G. L. XXXX/XX sa podľa § 119a ods. 5, 8 v spojení s § 141 ods. 1 Zákona o premávke nevyhovuje a evidenčný úkon dopravný inšpektorát nevykoná. Predmetné rozhodnutie napadol opravným prostriedkom - odvolaním zo dňa 23.10.2014 žalobca, pričom uviedol, že dopravný inšpektorát nie je oprávnený ako orgán, ktorý eviduje mariť výkon úradného rozhodnutia č.k.: 05/2013/02450-002 zo dňa 12.4.2014, ktorým bolo dočasne vyradené vozidlo Avia G.-XXX-J. do 11.04.2014 a zároveň poukázal v odvolaní na to, že v súlade so zákonom č. 8/2009 Z.z. dokonca Dopravný inšpektorát v Prešove nie je oprávnený svojvoľne zmeniť žiadosť z dočasne vyradeného vozidla na predĺženie dočasného vyradenia vozidla. Jeho úloha je podľa žalobcu čisto evidenčná. Právo rozhodnúť o predĺžení dočasného vyradenia má jedine vlastník alebo prevádzkovateľ vozidla na základe svojej vôle, ktorú prejaví podaním žiadosti v súlade s ods. 8 § 119a zákona č. 8/2009 Z.z.. V odvolaní ďalej poukázal na obsah ustanovenia § 119 ods. 6 a § 119a ods. 8 zákona č. 8/2009 Z.z.. Na základe odvolania žalobcu rozhodol ako odvolací orgán Krajské riaditeľstvo PZ v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát Prešov dňa 18.12.2014 pod č.p.: KRPZ-PO-KDI3-97-008/2014-P podľa § 59 ods. 3 Zákona o správnom konaní tak, že rozhodnutie o nevykovaní evidenčného úkonu vydané ODI OR PZ v Prešove pod č.p.: ORPZ-PO-ODI-208-007/2014 zo dňa 23.9.2014 zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Poukázal pritom na rozhodnutie, ako aj na postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu, ako aj na dôvody odvolania žalobcu a dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán ODI v Prešove pri vydávaní rozhodnutia o nevykovaní evidenčného úkonu nepostupoval v súlade s § 3 a § 46 Zákona o správnom konaní a vydal nezákonné rozhodnutie.

8. V uvedenom prípade W. J. podal na ODI v predpísanom tlačive žiadosť o vykonanie zmeny v evidencii vozidiel, odhlásenie vozidla žiadosť o dočasné vyradenie vozidla zn. Avia A31 L, ev. č. G.-XXX-J. z evidencie v lehote na 1 rok, pričom spolu so žiadosťou predložil aj rozhodnutie obvodného úradu o dočasnom vyradení vozidla. Pred vykonaním evidenčného úkonu ODI v Prešove preskúmal predložené doklady a zistil, že uvedené vozidlo je dočasne vyradené, pričom doba dočasného vyradenia podľa rozhodnutia Obvodného úradu Prešov je 11.4.2014. Na základe vyššie uvedeného bol v zmysle položky 73 bodu 2 poznámky Zákona o správnych poplatkoch zo strany ODI Prešov od držiteľa vyžiadaný správny poplatok vo výške 20 Eur, menovaný odmietol tento poplatok zaplatiť s odôvodnením, že on nežiada o predĺženie dočasného vyradenia vozidla z evidencie, nakoľko predchádzajúce dočasné vyradenie skončilo 11.4.2014 tak, ako je uvedené v rozhodnutí obvodného úradu, ale žiada o nové dočasné vyradenie vozidla z evidencie na 1 rok, pričom tento evidenčný úkon podlieha správne poplatku vo výške 5 €. Krajské riaditeľstvo PZ poukázalo na obsah ustanovenia § 119a ods. 1 Zákona o cestnej premávke, podľa ktorého orgán PZ, ktorý vozidlo eviduje dočasne vyradí vozidlo z evidencie vozidiel, ak o to jeho vlastník alebo držiteľ osobne požiada najviac na 20 rokov. V zmysle ods. 2 citovaného ustanovenia je vlastník vozidla, držiteľ vozidla, alebo osoba, na ktorú sa držba vozidla previedla je pri dočasnom vyradení vozidla z evidencie povinná vyplniť príslušné tlačivo, ak je na tento účel zavedené, odovzdať Osvedčenie o evidencii časť I. a časť II. a tabuľku s evidenčným číslom.

Orgán PZ o dočasnom vyradení z evidencie vydá potvrdenie podľa ods. 3 citovaného ustanovenia a v zmysle ods. 4 citovaného ustanovenia počas celej doby dočasného vyradenia vozidla z evidencie vozidiel vozidlo nesmie byť prevádzkované v cestnej premávke, vozidlo nesmie byť zničené a musí byť prístupné orgánu PZ, čo neplatí, ak bolo vozidlo odovzdané na spracovanie a následne bolo vyradené z evidencie vozidiel. Vlastník, alebo držiteľ vozidla dočasne vyradené z evidencie vozidiel, ktorý chce takéto vozidlo prevádzkovať v cestnej premávke pred uplynutím lehoty skončenia dočasného vyradenia vozidla je povinný písomne požiadať orgán PZ o opätovné zaradenie vozidla do evidencie vozidiel podľa ods. 5. Vlastník alebo držiteľ vozidla, ktoré je dočasne vyradené z evidencie vozidiel môže požiadať orgán PZ o predĺženie doby dočasného vyradenia vozidla z evidencie vozidiel, pričom postupuje primerane podľa ods. 1 až 4 citovaného ustanovenia.

9. Odvolací orgán zároveň poukázal na ustanovenie § 141 ods. 1 Zákona o cestnej premávke, podľa ktorého, ak nie je v uvedenom zákone ustanovené inak, vzťahuje sa na konanie podľa uvedeného zákona všeobecný predpis o správnom konaní. Výberanie správnych poplatkov pri dočasnom vyradení vozidiel z evidencie, ako aj pri predložení dočasného vyradenia vozidiel z evidencie je upravené v Zákone o správnych poplatkoch v položke 73a tohto zákona. V odôvodnení rozhodnutia zároveň uviedol, že v zmysle ustanovenia § 8 ods. 1 Zákona o správnych poplatkoch poplatky určené v sadzobníku pevnou sumou sa platia bez výzvy a sú splatné pri podaní, ktoré smeruje k vykonaniu úkonu, alebo k uskutočneniu konania, ak pri jednotlivých položkách sadzobníka nie je ustanovené inak. Podaním vzniká zároveň poplatková povinnosť. Ak nebol poplatok zaplatený pri podaní, alebo v určenej sume, je splatný do 15 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy správneho orgánu na jeho zaplatenie. V zmysle ustanovenia § 9 citovaného zákona, ak poplatky splatné podľa § 8 tohto zákona nebudú zaplatené, správny orgán úkon nevykoná a konanie zastaví.

10. V uvedenom konkrétnom prípade ODI v Prešove ako orgán príslušný podľa ustanovenia § 119a Zákona o cestnej premávke potom, čo dňa 23.4.2014 obdržal od účastníka konania W. J. žiadosť o dočasné vyradenie vozidla zn. Avia A31 L, ev. č. G.-XXX-J. z evidencie vozidiel v lehote na 1 rok bol povinný postupovať v súlade s ustanovením § 8 ods. 1 Zákona o správnych poplatkoch. Správny orgán tak mal vzhľadom na vyššie uvedené ustanovenie v prípade, ak menovaný W. J. nezaplatil ním vyčíslený správny poplatok priamo pri podaní, tohto písomne vyzvať na jeho zaplatenie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomnej výzvy na jeho zaplatenie s poučením, že v prípade, ak správny poplatok nebude zaplatený v uvedenej lehote orgán PZ úkon nevykoná a konanie zastaví. S poukazom na uvedené preto rozhodol odvolací orgán tak, ako bolo uvedené vo výroku rozhodnutia zo dňa 18.12.2014.

11. Z administratívneho spisu bolo zistené, že ďalším postupom správneho orgánu boli vydané rozhodnutia o prerušení konania o priestupku s poukazom na jednotlivé žiadosti žalobcu, ktoré však ako vyplýva z vyjadrenia prokurátora Okresnej prokuratúry v Prešove, ako aj stanoviska Generálnej prokuratúry SR v danom prípade prerušenie konania podľa § 29 ods. 1 Zákona o správnom konaní nebolo v tomto konaní o dočasnom vyradení vozidla Avia A31 L ev. č. G.-XXX-J. potrebné. Žalobca podal dňa 15.12.2015 žalobu na Krajský súd v Prešove, ktorou bolo začaté konanie v predmetnej veci a žiadal o preskúmanie rozhodnutia žalovaného pod č.p.: ORPZ-PO-ODI-208-026/2014 zo dňa 22.9.2015.

12. Uviedol, že ako vyplýva z ustanovenia § 141 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, ak v tomto zákone nie je ustanovené inak, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. Z ustanovenia § 119a ods. 6 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov vyplýva, že ak bolo vozidlo dočasne vyradené od 12.4.2013 do 11.4.2014, pričom držiteľ vozidla o opätovné zaradenie vozidla do evidencie a vrátenie dokladov a tabuliek s evidenčným číslom, vozidlo nemožno používať v cestnej premávke a je stále považované za dočasne vyradené, nakoľko nemá vydané doklady a ani tabuľky s evidenčným číslom. V zmysle položky 73a zákona č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch, pri predĺžení dočasného vyradenia vozidla z evidencie vozidiel sa správny poplatok vyberie podľa písmena a/, pričom za začiatok lehoty sa počíta dátum začiatku bezprostredne predchádzajúceho vyradenia vozidla z evidencie vozidiel. Na základe uvedeného mal súd za preukázané, že k prvému dočasnému vyradeniu vozidla došlo rozhodnutím Obvodného úradu, Odbor cestnej premávky Prešov zo dňa 17.3.2010 a

vyradené vozidlo Avia A31 L, ev. č. G.-XXX-J. bolo dočasne vyradené odo dňa 17.3.2010.

13. Správny súd námietku žalobcu o svojvoľnom posúdení žiadosti žalobcu správnym orgánom zo dňa 23.4.2014 považoval za nedôvodnú, nakoľko zo Zákona o správnom konaní, konkrétne z ustanovenia § 19 ods. 2 bezpochyby vyplýva, že podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Z podania musí byť bezpochyby zrejmé, kto ho podáva, akej veci sa týka a čo navrhuje žiadateľ; osobitné právne predpisy môžu ustanoviť jeho ďalšie náležitosti (zákon č. 8/2009 Z.z.).

14. Správny súd poukázal na to, že aj keď žalobca označil svoju žiadosť z 23.4.2014 za žiadosť o dočasné vyradenie vozidla na jeden rok do 23.4.2015 zo zisteného skutočného stavu z obsahu administratívneho spisu je bezpochyby preukázané a reálne jasné, že ide o predĺženie lehoty na dočasné vyradenie vozidla z cestnej premávky. Uvedenie už viackrát vyradeného vozidla z cestnej premávky naspäť do cestnej premávky žalobcom, tento nepreukázal a samotnú skutočnosť o tom, že by žiadal uvedené dočasné vyradené vozidlo naspäť zaevidovať do evidencie vozidiel v cestnej premávke ani napokon žalobca netvrdí. Jeho vyjadrenia a námietky, že uvedenie vozidla do cestnej premávky nie je jeho povinnosť, ale je to výslovne jeho právo a záleží to na jeho svojvôli. Tento postup však aj podľa názoru správneho súdu má bezpochyby vplyv na výšku správneho poplatku tak, ako to napokon správne argumentoval žalovaný vo svojej výzve, ktorú adresoval žalobcovi zo dňa 23.4.2015, v ktorej vysvetlil z akého dôvodu podlieha správne poplatku evidenčný úkon za dočasné vyradenie vozidla zn. Avia A31 L, ev. č. G.-XXX-J. z premávky na pozemných komunikáciách v sume 70 €, pretože začiatok lehoty dočasného vyradenia uvedeného vozidla sa počíta odo dňa 17.3.2010. Týmto rozhodnutím pod sp. zn. 05/2010/01122 s dátumom dočasného vyradenia 17.3.2010 správny orgán v čase uvedenej písomnej výzvy na zaplatenie správneho poplatku dňa 23.4.2015 disponoval.

15. Správny súd dôvodil tým, že zákon č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch v ustanovení § 8 ods. 1 upravuje, že poplatky určené v sadzobníku pevnou sumou sa platia bez výzvy a sú splatné pri podaní, ktoré smeruje k vykonaniu úkonu, alebo k uskutočneniu konania, ak pri jednotlivých položkách Sadzobníka nie je ustanovené inak. Podaním vzniká zároveň poplatková povinnosť, ak nebol poplatok zaplatený pri podaní, alebo v určenej sume, je splatný do 15 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy správneho orgánu na jeho zaplatenie. Ako vyplýva z ustanovenia § 9 zákona č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch, ak poplatky splatné podľa § 8 tohto zákona nebudú zaplatené, správny orgán úkon nevykoná a konanie zastaví. O tejto skutočnosti musí byť účastník konania poučený. Proti takémuto rozhodnutiu o zastavení konanie pre nezaplatenie poplatku sa nemožno odvolať. V sadzobníku k Zákonom o správnych poplatkoch pod položkou 73a sú upravené podania žiadosti

a) dočasné vyradenie vozidla z evidencie vozidiel a predĺženie dočasného vyradenia vozidla z evidencie vozidiel v lehote 1) do jedného roka 5 Eur, 2) od jedného roka do dvoch rokov 20 Eur, 3) od dvoch rokov do štyroch rokov 35 Eur, 4) od štyroch rokov do šiestich rokov 70 Eur, ... Sadzobník k zákonu č. 145/1995 Z.z. obsahuje aj poznámky, pričom podľa bodu 2 pri predĺžení dočasného vyradenia vozidiel z evidencie sa správny poplatok vyberie podľa písmena a/, pričom za začiatok lehoty sa počíta dátum predchádzajúceho vyradenia vozidla z evidencie vozidiel.

16. Správny súd mal na základe uvedeného bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že správny orgán - žalovaný správne počítal lehotu a správne vypočítal aj výšku správneho poplatku podľa položky 73a písm. a/ zákona bod 4 počítajúc lehotu odo dňa prvého vyradenia predmetného vozidla Avia A31 L, ev. č. G.-XXX-J. z cestnej premávky, pretože žalobca o zaradenie tohto vozidla do cestnej premávky nepožiadaval. Preto považoval postup žalovaného pri aplikácii ustanovenia § 30 ods. 1 písm. j/ Správneho poriadku za správny, pretože z uvedeného ustanovenia vyplýva, že orgán konanie zastaví, ak tak ustanoví osobitný zákon. Osobitným zákonom v tomto prípade je zákon č. 145/1995 Z.z. a konkrétne ustanovenie § 9.

17. Pokiaľ teda žalobca v žalobe namietal svojvoľnosť, neoprávnenosť a porušenie povinností správnym orgánom vo veci rozhodnutia o zastavení správneho konania, správny súd argumentoval tým, že žalovaný v prípade, že žalobca na výzvu správneho orgánu nezaplatil správny poplatok vo výške 70 €, ktorý bol povinný zaplatiť už spolu s podaním žiadosti a k úhrade tejto sumy bol vyzvaný výzvou zo dňa

23.4.2015, ktorú prevzal dňa 15.5.2015 čo je bezpochyby preukázané z obsahu administratívneho spisu, uvedený správny poplatok nezaplatil a na základe toho správny orgán ďalej nemohol vo veci meritórne rozhodnúť s použitím aplikácie ustanovenia § 119a Zákona o cestnej premávke, pretože mu v rozhodnutí samotnom bránila prekážka nezaplatenia správneho poplatku. Ak žalobca napriek týmto skutočnostiam v žalobe ďalej namietal, že v predmetnom správnom konaní bolo toto konanie prerušené z dôvodov, že žalovaný bol povinný riešiť predbežnú otázku, resp. že zabezpečil žalovaný právny názor nadriadeného orgánu o samotnej výške správneho poplatku, pričom podľa názoru súdu správny orgán postupoval vo veci prezieravo, obozretne a za účelom vydania zákonného rozhodnutia pre istotu viackrát prerušil konanie o priestupku práve z dôvodu, aby zabezpečil dostatočné podklady pre vydanie svojho rozhodnutia. Nie sú pravdivé ani tvrdenia žalobcu, že v správnom konaní nemal možnosť podať opravný prostriedok voči rozhodnutiu správneho orgánu, čo vyvracia obsah administratívneho spisu, z ktorého vyplýva postup správneho orgánu, ktorý vyššie popísal súd s dôrazom na pôvodne vydané rozhodnutie zo dňa 23.9.2014 pod č. ORPZ-PO-ODI-208-007/2014, voči ktorému žalobca opravný prostriedok, o ktorom odvolací správny orgán v súlade so zákonom rozhodol. Správny súd v súlade s týmto postupom správneho orgánu dospel k záveru, že tento postupoval správne. Čo sa týka námietok žalobcu, že nebol oboznámený s podkladmi pred vydaním rozhodnutia, nemohol sa vyjadriť k podkladom rozhodnutia a toto bolo vydané bez náležite zisteného skutkového stavu, tieto považoval súd za nedôvodné, pretože nešlo v danom prípade o žiadnu komplikovanú vec, ktorá by bola náročná na dokazovanie, išlo o jednoduchú výzvu, v ktorej správny orgán dopodrobna vysvetlil žalobcovi na základe akých právnych predpisov, aký postup má nasledovať, aby mohol správny orgán ďalej konať. V prípade, že správny poplatok žalobca nezaplatí, bol poučený aj o následkoch nezaplatenia správneho poplatku, čo vyústilo v rozhodnutie o zastavení správneho konania podľa § 30 ods. 1 písm. j/ Zákona o správnom konaní. Správny súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného zo dňa 22.9.2015 pod č.p.: ORPZ-PO-ODI-208-026/2014 o zastavení konania podľa § 30 ods. 1 písm. j/ Zákona o správnom konaní dospel k záveru v pomere 2:1 členov senátu, že žaloba nie je dôvodná a preto ju zamietol podľa § 190 SSP. Jeden člen senátu mal iný názor, ktorý bol vyslovený v zápisnici o hlasovaní a zároveň odlišné stanovisko bolo súčasťou odôvodnenia tohto rozsudku. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, podľa ktorého správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom, alebo z častí úspech.

II.

Konanie na kasačnom súde

18. Rozsudok napadol žalobca (sťažovateľ) kasačnou sťažnosťou, v ktorej navrhol aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, prípadne aby rozsudok krajského súdu zmenil a zrušil napadnuté rozhodnutie a prisúdil žalobcovi priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobca s výrokmi napadnutého rozhodnutia vyjadril nesúhlas nakoľko krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

19. Krajský súd sa v napadnutom rozsudku nijako nevysporiadal s preukázanou skutočnosťou, že žalovaný rozhodol v dvoch odlišných administratívnych konaniach (ORPZ-PO-ODI-208-026/2014 týkajúce sa dočasného vyradenia vozidla Avia A31 L, G.-XXX-J. so správnym poplatkom vo výške 70 € a ORPZ-PO-ODI-209-026/2014 týkajúce sa dočasného vyradenia vozidla Škoda VANPLUS EFF 659L, G.-XXX S. so správnym poplatkom vo výške 35 €) identicky označenými rozhodnutiami (ORPZ-PO-ODI-208-026/2014) zo dňa 22.9.2015. Žalobca je presvedčený o tom, že takáto vada spôsobujúca zmätočnosť a nepreskúmateľnosť oboch rozhodnutí je sama o sebe dôvodom pre zrušenie rozhodnutia správneho orgánu, a to bez potreby ďalšieho preskúmania tohto rozhodnutia. Krajský súd sa napriek tomu uvedeným tvrdením žalobcu vôbec nezaoberal, čím de facto odobril nezákonnosť rozhodnutia žalovaného.

20. Krajský súd vec nesprávne právne posúdil tiež tým, že nevyslovil nezákonnosť postupu žalovaného, ktorý rozhodol o prerušení administratívneho konania a následne vydal bez ďalšieho už rozhodnutie o zastavení administratívneho konania, a to bez toho, aby uviedol ako sa vysporiadal s predbežnými

otázkami, ktoré boli dôvodom pre prerušenie konania, aby umožnil žalobcovi vyjadriť sa k dôvodom pokračovania v konaní a bez toho, aby vydal samostatné rozhodnutie o pokračovaní v konaní podľa § 29 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. Správny orgán bol síce oprávnený postupovať v administratívnom konaní aj z vlastného podnetu, no za pokračovanie v konaní podľa žalobcu nemožno považovať rovno vydanie konečného rozhodnutia, proti ktorému navyiac nie je ani prípustný opravný prostriedok. Týmto bolo závažným spôsobom zasiahnuté do práv a právom chránených záujmov žalobcu súvisiacich so zákonným priebehom administratívneho konania. Za bezpochyby najväčšie pochybenie žalovaného, vedúce k vydaniu nezákonného rozhodnutia, žalobca naďalej považuje to, že žalovaný celkom svojvoľne, tzn. bez akejkoľvek opory v zákone, posúdil žiadosť žalobcu o dočasné vyradenie vozidla z evidencie ako žiadosť o predĺženie dočasného vyradenia vozidla z evidencie. Ustanovenie žiadneho zákona ani iného právneho predpisu však neopravňuje žalovaného, resp. OR PZ, ODI Prešov vyhodnotiť žiadosť žalobcu o dočasné vyradenie osobného motorového vozidla z evidencie vozidiel ako žiadosť o predĺženie lehoty na dočasné vyradenie osobného motorového vozidla z evidencie vozidiel podľa obsahu (ako uvádza krajský súd najmä v bodoch 43. a 44. napadnutého rozsudku), ak žalobca o žiadne predĺženie dočasného vyradenia motorového vozidla z evidencie vozidiel vôbec nežiadal, ale naopak vyslovene požiadal o dočasné vyradenie podľa ust. § 119a) ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. V dôsledku toho bol správny orgán povinný zaslať žalobcovi výzvu so správnym poplatkom určeným v správnej výške v súlade s jeho žiadosťou za dočasné vyradenie vozidla na dobu jedného roka, teda vo výške 5 € a až následne riešiť hmotnoprávnu stránku týkajúcu sa posudzovania žiadosti žalobcu správnym orgánom ako novej žiadosti o predĺženie dočasného vyradenia podľa zákona č. 8/2009 Z.z. V tejto súvislosti žalobca bezprostredne poukazuje aj na odlišný právny názor - tzv. *quotum separatum* člena senátu krajského súdu, z ktorého možno vyvodiť, že táto skutočnosť je dostatočným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia žalovaného. Žalobca sa v celom rozsahu stotožňuje s týmto názorom člena senátu krajského súdu, o to viac, že k takejto svojvôli žalovaného došlo navyše v priamom rozpore s opakovanými a výslovnými tvrdeniami žalobcu o tom, že žalobca nemá záujem o predĺženie dočasného vyradenia vozidla z evidencie, ale o dočasné vyradenie vozidla z evidencie. Takáto nanútená zmena vôle žalobcu uskutočnená žalovaným správnym orgánom, nemá v administratívnom konaní obdobu a v žiadnom prípade nemôže obstáť bez povšimnutia kasačného súdu. Žalobca sa ďalej nestotožňuje s právnym názorom krajského súdu a žalovaného o tom, že žiadosť žalobcu o opätovné, resp. ďalšie dočasné vyradenie vozidla z evidencie musela predchádzať žiadosť žalobcu o zaradenie vozidla do evidencie vozidiel. Takýto postup možno v súčasnosti vyvodiť z ustanovenia § 119a) ods. 8 zákona č. 8/2009 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2016, nie však z ustanovenia § 119a) ods. 8 zákona č. 8/2009 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2015. V čase vydania rozhodnutia žalovaného, nezákonnosť ktorého žalobca napáda v tomto súdnom konaní, ustanovenie žiadneho právneho predpisu neukladalo žalobcovi povinnosť požiadať o tzv. spätné zaradenie vozidla do evidencie po tom, čo uplynula doba jeho dočasného vyradenia z evidencie. V ustanovení § 119a) ods. 5 zákona č. 8/2009 Z.z. je uvedený len postup v prípade, ak vlastník alebo držiteľ vozidla požiada o zaradenie vozidla do evidencie pred uplynutím lehoty skončenia dočasného vyradenia vozidla písomnou žiadosťou. Takúto povinnosť však neukladá vlastníčkovi, resp. držiteľovi vozidla po uplynutí tejto lehoty. Krajský súd napriek tomu vyhodnotil postup žalovaného, ktorý nepochybne vychádzal z existencie takejto povinnosti žalobcu, ako zákonný, hoci žalobcovi takúto povinnosť v danom čase neukladalo ustanovenie žiadneho právneho predpisu. Vzhľadom na to žalobca nemôže súhlasiť s tým, že ak vlastník, resp. držiteľ dočasne vyradeného vozidla z evidencie nepožiadá o jeho opätovné zaradenie do evidencie, má sa za to (ako to viackrát uviedol žalovaný a krajský súd), že vozidlo je naďalej dočasne vyradené z evidencie vozidiel. Neobstojí v tejto súvislosti ani záver krajského súdu, totožný s názorom žalovaného, že opätovným zaradením sa rozumie vrátenie osvedčenia o evidencii a tabuľky s evidenčným číslom v súlade s ustanovením § 119a) ods. 6 zákona č. 8/2009 Z.z. (bod 41. napadnutého rozsudku), keďže predmetné ustanovenie zakotvuje len povinnosť správneho orgánu vrátiť osvedčenie a tabuľky pri opätovnom zaradení vozidla do evidencie vozidiel, nie však povinnosť občana požiadať o opätovné zaradenie vozidla do evidencie vozidiel. Pokiaľ v tomto kontexte krajský súd poukazuje aj na sadzobník (správnych poplatkov) ku zákonu č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch (bod 48. napadnutého rozsudku), ktorý v poznámke 2. ku položke 73a) uvádza, že pri predĺžení dočasného vyradenia vozidla z evidencie vozidiel sa správny poplatok vyberie podľa písmena a/, pričom za začiatok lehoty sa počíta dátum predchádzajúceho vyradenia vozidla z evidencie vozidiel, tento sadzobník nemá normatívnu silu, teda nemôže upravovať a zakotvovať práva a

povinnosti účastníka administratívneho konania. Pokiaľ žalovaný vyzval žalobcu na zaplatenie správneho poplatku jednak v nesprávnej výške a jednak na základe nesprávne zisteného skutočného stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci, potom je jeho rozhodnutie zmätočné, rovnako ako samotná výzva na zaplatenie správneho poplatku (v nesprávnej výške). Ak bola žalobcovi zaslaná nezákonná výzva, je nezákonné aj rozhodnutie o zastavení konania. Aj na tomto mieste si žalobca dovoľuje poukázať na rovnaký právny názor člena senátu krajského súdu, podľa ktorého je taktiež zmätočná tak výzva žalovaného na zaplatenie správneho poplatku, ako aj rozhodnutie žalovaného o zastavení konania, ktoré na túto výzvu nadväzovalo. V tejto súvislosti bolo nevyhnutné, aby krajský súd pri svojom rozhodovaní „previazal“ procesnú aj hmotnoprávnu stránku, nakoľko tieto tvoria jednotu a nemožno o právach žalobcu v správnom súdnictve rozhodnúť separátne, len podľa procesného predpisu. Bez zohľadnenia tejto jednoty procesnoprávnej a hmotnoprávnej roviny, ide iba o formálne posudzovanie splnenia podmienok podľa zákona č. 145/1995 Z.z. a bez posúdenia dôvodnosti podľa zákona č. 8/2009 Z.z., čo je neprípustné. Predmetom súdneho prieskumu na podklade žaloby žalobcu bolo rozhodnutie o zastavení konania o dočasné vyradenie vozidla žalobcu z evidencie vozidiel. Predmetom súdneho konania nebolo konanie a rozhodnutia týkajúce sa priestupku vo veci evidenčného úkonu dočasného vyradenia vozidla žalobcu. Napriek tomu sa v administratívnom spise správneho orgánu tieto dokumenty nachádzali a krajský súd dokonca o nich opieral aj odôvodnenie napadnutého rozsudku (body 24. a 52.). Takýto postup nie je opodstatnený. Aj táto skutočnosť podľa žalobcu zakladá nesprávnosť a nezákonnosť napadnutého rozsudku, keďže správny súd nemôže ísť nad rámec žaloby a v správnom súdnictve je súd viazaný žalobou vymedzeným rozsahom a dôvodmi preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 8Sžso/230/2010 zo dňa 15.12.2010).

21. Žalobca vyslovil obavu o to, že k vydaniu nesprávneho a nespravodlivého napadnutého rozsudku zo strany krajského súdu mohlo dôjsť aj v dôsledku toho, že krajský súd zaujal v prebiehajúcim súdnom konaní príliš formalistický prístup, a to pod vplyvom pomerne nízkej výšky predmetných správnych poplatkov (v porovnaní s inými vecami prejednávanými pred krajským súdom a pod.). Zdôraznil, že v danom prípade nie je určujúca výška týchto správnych poplatkov a ani peňažný rozdiel medzi nimi. Dôležité je výlučne posúdenie správnosti a zákonnosti rozhodnutia žalovaného, nakoľko ak nedôjde k zjednaniu nápravy v tejto veci, môže dôjsť k vydaniu ďalšieho obdobne nezákonného rozhodnutia žalovaného aj v inom prípade, kde bude správny poplatok v násobne vyššej výške. Uvedené nezákonné znásobovanie správnych poplatkov opierajúce sa o faktický postup správnych orgánov (svojevoľné hodnotenie žiadostí podľa ich obsahu v rozpore s ich výslovným znením), predstavuje ich bežný postup, ktorý doposiaľ nebol predmetom súdneho prieskumu. Uvedeným konaním správne orgány zabezpečujú protiprávnym spôsobom prísun zdrojov do štátneho rozpočtu.

22. V doplnení kasačnej sťažnosti zo dňa 24.2.2017 sťažovateľ okrem iného uviedol sťažnostné body kasačnej sťažnosti: - § 440 ods. 1 písm. f/ zákona č. 162/2015 Z.z., § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z., pričom mal za to, že súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci s poukazom na § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. Namietal tiež nedostatočné zdôvodnenie rozhodnutia v špecifikácii tu uvedenej, z ktorého vyplynulo porušenie práva na spravodlivý súdny proces.

23. Žalovaný ku kasačnej sťažnosti podal vyjadrenie zo dňa 18.4.2017, v ktorom uviedol, že v plnom rozsahu sa pridržiava rozsudku krajského súdu a jeho odôvodnenia. Z obsahom kasačnej sťažnosti sa žalovaný nestotožnil, považuje kasačnú sťažnosť za neopodstatnenú a súhlasil s výrokom rozsudku krajského súdu o zamietnutí žaloby.

III.

Právny názor NS SR

24. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 1 SSP), je prípustná (§ 439 SSP) a bola podaná oprávneným subjektom (§

442 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná, preto rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 462 ods. 1 SSP). Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12. decembra 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

25. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu sťažovateľa, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného o zastavení konania vo veci dočasného vyradenie vozidla pre nezaplatenie správneho poplatku, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

26. Podľa § 119a ods. 8 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), vlastník vozidla alebo držiteľ vozidla dočasne vyradeného z evidencie, je povinný najneskôr do 30 dní od uplynutia lehoty dočasného vyradenia písomne požiadať orgán Policajného zboru o

- a) opätovné zaradenie vozidla do evidencie,
- b) predĺženie dočasného vyradenia vozidla z evidencie,
- c) vyradenie vozidla z evidencie,
- d) prevod držby vozidla na inú osobu,
- e) zmenu vlastníckeho práva k vozidlu alebo
- f) zápis vlastníka vozidla alebo držiteľa vozidla.

27. Podľa § 119a ods. 8 zákona o cestnej premávke v znení účinnom ku dňu 23.4.2014, vlastník vozidla alebo držiteľ vozidla, ktoré je dočasne vyradené z evidencie vozidiel, môže požiadať orgán Policajného zboru o predĺženie doby dočasného vyradenia vozidla z evidencie vozidiel, pričom sa primerane postupuje podľa odsekov 1 až 4.

28. Podľa položky 73a Sadzobníka správnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch (ďalej len „zákon o správnych poplatkoch“), podanie žiadosti o

a) dočasné vyradenie vozidla z evidencie vozidiel a predĺženie dočasného vyradenia vozidla z evidencie vozidiel v lehote

1. do jedného roka 5 eur,
2. od jedného roka do dvoch rokov 20 eur,
3. od dvoch rokov do štyroch rokov 35 eur,
4. od štyroch rokov do šiestich rokov 70 eur,
5. od šiestich rokov do 10 rokov 170 eur,
6. nad 10 rokov 350 eur,

b) opätovné zaradenie vozidla do evidencie vozidiel pred ukončením lehoty dočasného vyradenia vozidla z evidencie vozidiel 5 eur.

Poznámky:

1. Poplatok podľa tejto položky zahŕňa aj vydanie dokladov pri dočasnom vyradení vozidla z evidencie vozidiel a pri opätovnom zaradení vozidla do evidencie.
2. Pri predĺžení dočasného vyradenia vozidla z evidencie vozidiel sa správny poplatok vyberie podľa písmena a), pričom za začiatok lehoty sa počíta dátum predchádzajúceho vyradenia vozidla z evidencie vozidiel.

29. Podľa § 19 ods. 2 Správneho poriadku, podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Z podania musí byť zrejmé, kto ho podáva, akej veci sa týka a čo sa navrhuje. Podanie v elektronickej podobe podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci musí obsahovať identifikátor osoby účastníka konania podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť jeho ďalšie náležitosti.

30. Kasačný súd mal preukázané a nebolo sporné, že Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove vydal dňa 17.3.2010 pod č. k. 05/2010/01122 rozhodnutie, ktorým v súlade s ustanovením § 24a ods. 3 zákona č. 725/2004 Z.z. prevádzkovateľovi vozidla W. J., dočasne vyradil vozidlo z premávky na pozemných komunikáciách, druh vozidla nákladné vozidlo Avia, typ A31 L, dátum prvej evidencie vozidla 1.1.1984, ev.č. G.-XXX-J., dátum začiatku dočasného vyradenia 17.3.2010, dátum skončenia dočasného vyradenia 17.3.2011. Následne tiež Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií dňa 12.4.2013 pod č. 05/2013/02450-002 vydal rozhodnutie, ktorým v súlade s ustanovením § 24a ods. 3 zákona č. 725/2004 Z.z. prevádzkovateľovi vozidla W. J., dočasne vyraduje vozidlo z premávky na pozemných komunikáciách a to konkrétne nákladné vozidlo Avia A31 L, druh karosérie BA VALNÍKOVÁ, dátum prvej evidencie 1.1.1984, ev. č. G.-XXX-J., dátum začiatku dočasného vyradenia 12.4.2013, dátum skončenia dočasného vyradenia 11.4.2014.

31. Rovnako z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobca žiadosťou zo dňa 23.4.2014 žiadal o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového vozidla ev.č.: G.-XXX-J. značky Avia, držiteľ vozidla W. J., požiadal o dočasné vyradenie vozidla na jeden rok do 24.4.2015, pričom žiadosť o vykonanie zmeny je datovaná a podaná na Okresné riaditeľstvo PZ v Prešove, ODI v Prešove 23.4.2014, zaevidovaná pod č. ORPZ-PO-ODI-208/2014.

32. Žalovaný rozhodnutím pod č. ORPZ-PO-ODI-208-007/2014 zo dňa 23.9.2014 vydal rozhodnutie, ktorým žiadosti o vykonanie zmeny v evidencii vozidiel podanej W. J. podľa § 119a ods. 5, v spojení s § 141 ods. 1 zákona o premávke nevyhovelo a evidenčný úkon dopravný inšpektorát nevykoná. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, Krajské riaditeľstvo PZ v Prešove rozhodnutím pod č. KRPZ-PO-KDI3-97-008/2014-P zo dňa 18.12.2014 predmetné rozhodnutie zrušilo a vec vrátilo na nové prejednanie a rozhodnutie vo veci. Následne rozhodnutím zo dňa 27.2.2015 pod č. ORPZ-PO-ODI-208-13/2014 Okresný dopravný inšpektorát ORPZ v Prešove rozhodol o prerušení konania vo veci evidenčného úkonu dočasného vyradenia vozidla zn. Avia A31 L ev. č. G.-XXX-J., o ktoré požiadal žalobca z dôvodu toho, že v obdobnej veci, resp. obdobná vec bola zaslaná na Okresnú prokuratúru v Prešove a správny orgán mal za to, že vo veci nemá zodpovedanú konkrétnu čiastkovú otázku týkajúcu sa predmetu konania, ktorá podmieňuje rozhodnutie vo veci a ktorá je predmetom správneho konania.

33. Ďalej sa v administratívnom spise nachádza výzva na zaplatenie správneho poplatku za dočasné vyradenie vozidla zn. Avia A31 L ev. č. G.-XXX-J. pod č. ORPZ-PO-ODI-208-14/2014 s tým, že žalobca bol vyzvaný aby v lehote 15 dní do doručenia výzvy zaplatil správny poplatok v sume 70 € s poukazom na položku 73a zákona o správnych poplatkoch č. 145/1995 Z.z., nakoľko za začiatok lehoty sa počíta dátum predchádzajúceho vyradenia vozidla z premávky na pozemných komunikáciách, t.j. 17.3.2010. Zároveň bol podľa § 9 zákona č. 145/1995 Z.z. poučený, že ak poplatok splatný podľa § 8 zákona nebude zaplatený, správny orgán úkon nevykoná a konanie zastaví. Následne zo strany žalovaného pod č. ORPZ-PO-ODI-208-018/2014 zo dňa 22.6.2015 bolo vydané rozhodnutie o prerušení konania o priestupku a následne bolo vydané rozhodnutie žalovaného č. ORPZ-PO-ODI-208-026/2014 zo dňa 22.9.2015, ktorým žalovaný podľa § 30 ods. 1 písm. j/ zákona č. 71/1967 Zb. zastavil konanie vo veci dočasného vyradenia vozidla Avia A31 L ev. č. G.-XXX-J., nakoľko žalobca na výzvu správneho orgánu nezaplatil správny poplatok a zároveň o možnosti zastavenia bol poučený, ktoré rozhodnutie bolo predmetom prieskumu pred správnym súdom.

34. Krajský súd v Prešove konajúc a rozhodujúc o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného kasačnou sťažnosťou napadnutým rozsudkom žalobu zamietol z dôvodu toho, že námietky žalobcu v žalobe sú bezdôvodné, s tým, že jednoznačne z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že žalobca bol vyzvaný na zaplatenie správneho poplatku výzvou zo dňa 23.4.2015 pod č. ORPZ-PO-ODI-208-14/2014, ktorá žalobcovi bola doručená dňa 15.5.2015, žalobca bol vyzvaný na zaplatenie správneho poplatku 70 € nakoľko začiatok lehoty dočasného vyradenia z evidencie vozidla u Avie A31 L ev. č. G.-XXX-J. sa počíta dátum predchádzajúceho vyradenia vozidla z premávky na pozemných komunikáciách, t.j. 17.3.2010, ktorý dátum jednoznačne vyplýva z rozhodnutia č. 05/2010/01122 s

dátumom začiatku dočasného vyradenia 17.3.2010. Ďalej krajský súd konštatoval a vyhodnotil námietku žalobcu o svojvoľnom posúdení žiadosti žalobcu správnym orgánom zo dňa 23.4.2014 za nedôvodnú nakoľko zo zákona o správnom konaní, konkrétne s § 19 ods. 2 bezpochyby vyplýva, že podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Mal za to, že aj keď žalobca označil svoju žiadosť zo dňa 23.4.2014 a žiadosť o dočasné vyradenie vozidla na 1 rok do 23.4.2015, zo zisteného skutkového stavu bolo bezpochyby preukázané, že ide o predĺženie lehoty na vyradenie vozidla z cestnej premávky. Konštatoval, že uvedenie už raz vyradeného vozidla z cestnej premávky naspäť do cestnej premávky sťažovateľ nepreukázal a túto skutočnosť ani netvrdil. Nemal pochybnosti o tom, že žalovaný správne počítal lehotu a správne vypočítal aj výšku správneho poplatku podľa položky 73a zákona bod 4, počítajúc lehotu odo dňa 1. vyradenia predmetného vozidla Avia A31 L ev. č. G.-XXX-J. z cestnej premávky, pretože sťažovateľ o zaradenie tohto vozidla do cestnej premávky nepožiadaval. Ak teda sťažovateľ na základe výzvy žalovaného nezaplatil správny poplatok, ktorý bol povinný zaplatiť už spolu s podaním žiadosti, bol na zaplatenie správneho poplatku vyzvaný a ak tento nezaplatil, správny orgán nemohol vo veci meritorne rozhodnúť aplikáciou ust. § 119a zákona o cestnej premávke, pretože mu v tom bránila prekážka a to nezaplatenie správneho poplatku.

35. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti proti rozsudku krajského súdu namietal nesprávne právne posúdenie veci, s tým, že na zistený skutkový stav nebolo použité správne ustanovenie právneho predpisu. Tiež vytýkal nesprávnosť a nezákonnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. V doplnení ku kasačnej sťažnosti dodal, že mu krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva (právo na odôvodnenie rozhodnutia na základe kvalitatívnych požiadaviek vyplývajúcich z čl. 6 ods. 1 Dohovoru a právo na spravodlivý a riadny súdny proces) v takej miere, že tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

36. Kasačný súd v prvom rade súhlasí s názorom krajského súdu v tej časti, v ktorej uvádza, že podstatou v prejednávanej veci bolo ustáliť, či žalovaný orgán verejnej správy bol oprávnený konanie zastaviť vo veci žiadosti sťažovateľa o dočasné vyradenie vozidla z cestnej premávky pre nezaplatenie vyrubeneho správneho poplatku.

37. Vo vzťahu k námietke sťažovateľa o arbitrárnosti posúdenia jeho žiadosti o dočasné vyradenie vozidla z evidencie vozidiel ako žiadosti o predĺženie lehoty na dočasné vyradenie vozidla z evidencie vozidiel podľa názoru kasačného súdu správne krajský súd konštatoval, že v zmysle § 19 ods. 2 Správneho poriadku, t.j. zákona č. 71/1967 Zb. sa pri posudzovaní podania vychádza z jeho materiálneho chápania. Podanie sa neposudzuje podľa jeho formálneho označenia ale podľa jeho obsahu (ak napr. niekto označil svoje podania ako sťažnosť ale v skutočnosti ide o odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu, správny orgán nebude postupovať podľa predpisovo prešetrovaní sťažnosti ale podľa ustanovení Správneho poriadku, ktoré upravuje odvolanie). Z uvedeného vyplýva, že orgán verejnej správy má zákonnú možnosť vyhodnotiť podanie účastníka konania podľa jeho obsahu nie podľa jeho samotného názvu.

38. Kasačný súd v prejednávanom prípade však dospel k záveru, že krajský súd pochybil, ak sa stotožnil s názorom žalovaného, že žiadosť sťažovateľa zo dňa 23.4.2014 o dočasné vyradenie vozidla z evidencie vozidiel je potrebné chápať ako žiadosť o predĺženie lehoty na vyradenie vozidla z cestnej premávky (v tejto súvislosti sťažovateľ poukazuje najmä aj na odlišný právny názor tzv. votum separátum člena senátu krajského súdu, z ktorého možno vyvodiť, že táto skutočnosť je dostatočným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia žalovaného). K uvedenému kasačný súd dodáva, že krajský súd pri formulovaní právneho záveru vychádzal zo skutočností, ktoré medzi účastníkmi konania neboli sporné, a teda, že sťažovateľ nepožiadaval žalovaného o opätovné zaradenie vozidla do evidencie vozidiel postupom podľa § 119a zákona o cestnej premávke. Krajský súd konštatoval, že v sťažovateľovom prípade sa reálne jedná o predĺženie doby dočasného vyradenia vozidla z evidencie vozidiel, preto vyhodnotil, že žalovaný správne počítal lehotu a správne vypočítal výšku správneho poplatku, a to odo dňa prvého vyradenia vozidla z cestnej premávky, pretože sťažovateľ o zaradenie vozidla do cestnej premávky nepožiadaval, čo sa odrazilo na výške správneho poplatku.

39. Názor kasačného súdu sa však odlišuje od názoru krajského súdu. S poukazom na zákon o cestnej premávke č. 8/2009 Z.z. v čase podania žiadosti sťažovateľa o dočasné vyradenie vozidla z evidencie vozidiel - dňa 23.4.2014, nemohol kasačný súd inak ako konštatovať, že z ustanovenia § 119a zákona č. 8/2009 Z.z. nevyplývala povinnosť sťažovateľa potom čo uplynula doba dočasného vyradenia vozidla z cestnej premávky, avšak skôr, ako bolo vozidlo opätovne dočasne vyradené z evidencie vozidiel, požiadať o jeho znovu zaradenie do evidencie. Rovnako zo znenia zákona nevyplývala skutočnosť, že po uplynutí doby dočasného vyradenia vozidla z cestnej premávky sa toto stále považuje za dočasne vyradené až do podania žiadosti o opätovné zaradenie predmetného vozidla do evidencie vozidiel.

40. V súvislosti s uvedeným kasačný súd dáva do pozornosti, že nedostatky právnej úpravy, kedy zákon o cestnej premávke neupravoval právne následky nepodania žiadosti o zaradenie vozidla do evidencie po uplynutí doby dočasného vyradenia vozidla, odstránil zákonodarca až novelou zákona o cestnej premávke - zákonom č. 430/2015 Z.z. a súčasné znenie zákona o cestnej premávke v ustanovení § 119a ods. 8 tak ukladá vlastníčkovi vozidla, resp. držiteľovi vozidla dočasne vyradeného z evidencie povinnosť najneskôr do 30 dní od uplynutia lehoty dočasného vyradenia písomne požiadať orgán policajného zboru o opätovné zaradenie vozidla do evidencie; predĺženie dočasného vyradenia vozidla z evidencie; vyradenie vozidla z evidencie; prevod držby vozidla na inú osobu; zmenu vlastníckeho práva k vozidlu alebo zápis vlastníka vozidla alebo držiteľa vozidla.

41. Výklad zákona o cestnej premávke aplikovaný žalovaným v súvislosti s vybavovaním žiadosti sťažovateľa o dočasné vyradenie vozidla zo dňa 23.4.2014, ktoré bolo dočasne vyradené z evidencie vozidiel do dňa 17.3.2010, resp. do dňa 11.4.2014, viedlo k vyrubeniu správneho poplatku za požadovaný úkon vo výške 70 € podľa položky 73a písm. a/ bod 4 Sadzobníka správnych poplatkov. Vzhľadom na to, že sťažovateľ bol vyzvaný na zaplatenie správneho poplatku, bol poučený o možnosti zastavenia konania, avšak nedošlo k zaplateniu správneho poplatku, žalovaný správne konanie zastavil.

42. Vo svetle vyššie uvedeného názoru kasačného súdu o nesprávnom postupe krajského súdu, ktorý vyhodnotil postup žalovaného pri posudzovaní žiadosti sťažovateľa za súladný so zákonom, dospel kasačný súd k záveru, že rovnako pri určovaní výšky správneho poplatku došlo k nesprávnemu ustáleniu, že výška správneho poplatku bola stanovená v zákonnej sume. Sám krajský súd uviedol, že určenie predmetu poplatku má vplyv na výšku správneho poplatku. Preto ak žalovaný vychádzal z mylného vyhodnotenia úkonu - žiadosti sťažovateľa zo dňa 23.4.2014 podľa obsahu, odrazilo sa to aj na výške správneho poplatku, ktorý bol v dôsledku pochybenia žalovaného stanovený v sume vyššej ako mala byť určená.

43. V súvislosti s uvedeným poukazuje kasačný súd na právo jednotlivca na dobrú správu. Princípy dobrej verejnej správy Rada Európy presadzuje prostredníctvom dokumentov prijatých vo forme rezolúcií alebo odporúčaní Výboru ministrov a prostredníctvom judikatúry ESĽP. Účinnosť princípov dobrej správy sa zásadným spôsobom presadzuje predovšetkým prostredníctvom rozhodovacej činnosti ESĽP, avšak nepriamo, čo je dané charakterom práv a slobôd chránených Dohovorom. Právo jednotlivca na dobrú správu, podobne ako napr. právo na azyl, nepatrí medzi typické základné ľudské práva priamo uznané Dohovorom. Preto sa neaplikujú princípy dobrej správy ako také, ale všeobecné právne princípy (princíp rovnosti, viazanosti právom, proporcionality). Presadzovanie všeobecných právnych princípov v členských štátoch Rady Európy zabezpečujú najmä súdy v rámci ústavného a správneho súdnictva.

44. S nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy 1.12.2009 sa stala právne záväznou Charta. Čl. 41 Charty síce definuje právo na dobrú správu, avšak len vo vzťahu jednotlivca k orgánom a inštitúciám Únie. Podľa čl. 41 do práva na dobrú správu sa zahŕňa najmä:

- a) právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať;
- b) právo každého na prístup k spisu, ktorý sa ho týka, za predpokladu rešpektovania oprávnených záujmov dôvernosti a služobného a obchodného tajomstva;
- c) povinnosť administratívy odôvodniť svoje rozhodnutia.

45. Ďalej má podľa čl. 41 ods. 3 Charty každý právo na náhradu škody spôsobenej inštitúciami alebo zamestnancami Únie pri výkone ich funkcií v súlade so všeobecnými zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov. Odsek 4 napokon ustanovuje právo obrátiť sa na inštitúcie Únie v jednom z jazykov zmlúv a zároveň dostať odpoveď v rovnakom jazyku. Poslaním Charty je najmä zabezpečiť, aby inštitúcie EÚ rešpektovali základné práva pri príprave nových európskych právnych predpisov. Komisia nielen zaručuje, že jej návrhy sú v súlade s Chartou, ale zabezpečuje aj to, aby sa Charta dodržiavala aj vtedy, keď právne predpisy EÚ uplatňujú členské štáty.

46. Ústava Slovenskej republiky podporuje presadzovanie princípov dobrej verejnej správy (Princíp viazanosti právom, Princíp rovnosti a zákaz diskriminácie, Princíp neustrannosti a objektivity, Princíp proporcionality, Princíp právnej istoty, Princíp konania v primeranej lehote, Princíp spoluúčasti, Princíp rešpektovania súkromia, Princíp transparentnosti) aj v situácii, keď chýba ich zákonná úprava alebo táto je nedostatočná.

47. Pod vplyvom európskej súdnej judikatúry, ale aj judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky dochádza k tomu, že sa čoraz viac v judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zdôrazňuje, že Slovenská republika ako právny štát a člen Rady Európy a Európskej únie presadzuje súladnosť správania správneho orgánu so všetkými právnymi predpismi v intenciách čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj s princípmi dobrej správy. Z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (správneho kolégia) vyplýva, že uplatnenie princípov dobrej správy v právnej praxi znamená, že každé rozhodnutie musí byť náležite odôvodnené, aby bolo transparentné a preskúmateľné.

48. V tejto súvislosti nemožno opomenúť skutočnosť, že verejná správa je službou verejnosti a základné pravidlá konania uvedené v § 3 Správneho poriadku, pre ktoré východiskom je systém prameňov práva predovšetkým ústava (najmä čl. 2) a zákony (vrátane právnej úpravy založenej právom Európskych spoločenstiev resp. upravenej medzinárodnými zmluvami) i keď sú formulované viac všeobecným spôsobom, je potrebné, vzhľadom na to, že slovenské právo je súčasťou európskeho právneho systému, v praxi interpretovať v duchu európskeho štandardu všeobecných požiadaviek na kvalitu postupov a činnosti verejnej správy súhrnne označovaných ako princípy „dobrej správy“ (Good Governance, Good Administration), majúceho základ v literatúre, judikatúre európskych inštitúcií a niektorých dokumentoch najmä Rady Európy (najmä odporúčania a rezolúcie Výboru ministrov Rady Európy) a Európskej únie.

49. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd uvádza, že nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu, že v prípade žiadosti sťažovateľa o dočasné vyradenie vozidla išlo o predĺženie lehoty na vyradenie vozidla z cestnej premávky. Skutočnosť, že zákon o cestnej premávke v čase podania žiadosti neupravoval právne následky nepodania žiadosti o zaradenie vozidla do evidencie po uplynutí doby dočasného vyradenia vozidla nemohol žalovaný vyložiť tak, že vozidlo je stále považované za dočasne vyradené a v zmysle uvedeného následne posúdiť žiadosť sťažovateľa o dočasné vyradenie vozidla ako žiadosť o predĺženie doby dočasného vyradenia vozidla z evidencie, na základe čoho žalovaný vyrubil správny poplatok v nesprávnej výške, pre nezaplatenie ktorého zastavil konanie. Nedostatky právnej úpravy v čase podania žiadosti dňa 23.4.2014 odstránil zákonodarca až novou právnou úpravou, v ktorej vlastníčkovi vozidla ukladá povinnosť súvisiace s uplynutím lehoty dočasného vyradenia vozidla z evidencie. Nakoľko nedostatky právnej úpravy nemôžu byť na ťarchu sťažovateľa ako poplatníka, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je vyššie uvedené.

50. V súvislosti s uvedeným kasačný súd poukazuje na obdobné rozhodnutie vo veci v konaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 10Asan/3/2017.

51. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že námietky obsiahnuté v kasačnej sťažnosti sú dôvodné a zároveň spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia krajského súdu, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na § 462 ods. 1 SSP napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

52. V ďalšom konaní bude krajský súd v zmysle § 469 SSP je viazaný právnym názorom kasačného súdu vyslovený v tomto rozhodnutí. Bude preto povinnosťou správneho súdu prvej inštancie v ďalšom konaní postupovať vo vyššie naznačenom smere a znovu vo veci rozhodnúť a svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo zdôvodniť.

53. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní mal úspech, nárok na ich náhradu s poukazom na § 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP priznal a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

54. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednohlasne s poukazom na § 139 ods. 4 SSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok prípustný nie je.